

29 Μαρτίου 2012

Εκβιαστικά διλλήματα στη σκιά των δημοσκοπήσεων

Όλο και περισσότερες δημοσκοπήσεις για το εκλογικό αποτέλεσμα των προσεχών εθνικών εκλογών καταδεικνύουν ένα και μόνο αποτέλεσμα. Το τέλος της εποχής του δικομματισμού.

Είναι σε όλους πλέον κατανοητό ότι η διαχείριση του κράτους από τις ηγεσίες των δύο «μεγάλων» κομμάτων, απέτυχε οικτρά, προκαλώντας την αρνητική αντίδραση των περισσότερων πολιτών.

Παρόλο αυτά, οι ηγέτες του δικομματισμού παρουσιάζονται, ακόμα και σήμερα, ως εγγυητές της παραμονής της Ελλάδας στην ευρωζώνη και το ευρώ κάτι που δεν τεκμαίρεται από την μέχρι τώρα ιστορία αλλά και την μηδαμινή αποτελεσματικότητα που επέδειξαν τα τελευταία χρόνια. Τόσο το ΠΑΣΟΚ τα δύο (2) τελευταία χρόνια, όσο και η ΝΔ πριν, τόνιζαν την αναγκαιότητα αλλαγών οι οποίες ποτέ δεν έγιναν από το φόβο του πολιτικού κόστους και το «χάσιμο» της υπουργικής καρέκλας.

Μιλούν για νέο ξεκίνημα, ενώ δεν είναι σε θέση να προτείνουν κάτι διαφορετικό από μέτρα και άλλα μέτρα, βαπτίζοντας τα «ισοδύναμα».

Μιλούν για ανάπτυξη, ενώ στραγγαλίζουν την επιχειρηματική δραστηριότητα μέσα στη γραφειοκρατία και την πληθώρα των νόμων και υπουργικών αποφάσεων π.χ. για μια απλή άδεια λειτουργίας, δημιουργώντας στρατιές ανέργων.

Ζητούν αυτοδυναμία για να μας βγάλουν από την κρίση ενώ αυτοί είναι οι πρωτεργάτες του πολιτικού συστήματος που μας οδήγησε στην κρίση και από την άλλη δεν μπορούν να συμβάλλουν, με τα αυτονόητα, στην αντιμετώπιση της.

Αλλάζουν συνεχώς στρατηγική. Ήταν σφόδρα αντίθετοι με τα μέτρα του μνημονίου όσο αυτό εξυπηρετούσε τον πολιτικό σχεδιασμό τους και τώρα δηλώνουν υπέρμαχοι του νέου μνημονίου, θεωρώντας ότι έτσι εξυπηρετούνται τα κομματικά τους συμφέροντα και οι πολιτικές τους φιλοδοξίες.

Οι μεγαλύτερες ευθύνες για το σημερινό οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο πέφτουν στις πλάτες του δικομματισμού.

Το σύνθετο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας δεν μπορεί να λυθεί από ηγεσίες που αλλάζουν απόψεις ανάλογα με τις δημοσκοπήσεις και έχουν μηδαμινό μεταρρυθμιστικό χαρακτήρα και δυναμικό, σε αντίθεση με τις αντιμνημονιακές δυνάμεις που αν μη τι άλλο πιστεύουν σε κάτι, (εφικτό ή μη, άμεσα ή μακροπρόθεσμα υλοποιήσιμο) και δεν υποστέλλουν τη σημαία της διαπραγμάτευσης, δεν απεμπολούν εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα και μένουν πιστοί στην ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας, ισχυρότεροι εγγυητές ευρωπαϊκού προσανατολισμού.

Κωνσταντίνος Μιχαλίσης